

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Sermo Octavus In Judam Adversus Haereticos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

quam Dominus tradidit discipulis suis, dicens: Quia in qua nocte tradebatur, accipiens panem, gratias agens, dedit discipulis suis, dicens: Accipite & manducate ex eo omnes, hoc est enim corpus meum. Quare non dixit: Hæc est divinitas mea, quæ pro vobis confringetur? Et iterum cur sumptum calicem porrigens, non dixit: Hæc divinitas mea, quæ pro vobis effunditur in remissionem peccatorum; sed hoc magis: *Hic est sanguis meus, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum.*

Matth. 6. v. 25.

Separa naturam, sed vnitionem conjunge; filium Dei Christum confitere, sed filium duplicem, hominem & Deum, vt passio quidem humanæ deputeretur naturæ; passionis vero absolutio, quæ in homine, qui passus est, facta est, solius sit divinitatis.

τὴν τῆς μυστηρίῳ δώαμιν τοῖς μαθηταῖς ὡς διδόναι, οὕτως Φησὶ· Λάβωμεν τὸν ἄρτον, καὶ διζωοποιήσασθε, ἕδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτὸν, λέγων· Λάβετε, φάγετε πάντες, τὸ γὰρ μὲν ἔστι σῶμα. Ἐφ' οὗ μὴ εἶπε· Τοῦτο ἔστιν ἡ θεότης μου ἢ ἡσὺ ἡμῶν κλωιδύη; καὶ πάλιν ὁ ποτήριον τῆς μυστηρίῳ διδοῖς, οὕτως εἶπε· Τοῦτο ἔστι αἷμα μου ὃ ἡσὺ ἡμῶν ἐκχυμένον, εἰς ἀφεσιν ἀμάρτιῶν.

SERMO NONUS
IN ID QUOD SCRIPTUM EST:

Si habere aliquid recordatus fueris adversus te fratrem tuum;
veluti contra hæreticos.

Matth. 5. 23.

Interprete Mario Mercatore.

Incertum tempus.

Uo tempore habitus sit hic sermo, non constat; id vnum affirmare possim, habitum post ortas contentiones, atque adeo ann. 429. in Quadragesima: quanquam ex argumento suspicatur quispiam forte fuerit, pertinere ad id temporis, quo arguebatur sentire cum Paulo Samosateno & Photino, ideoque ab eo discedebant plurimi, quos videtur monere, vt in gratiam secum redeant, satisfactioe exhibita, priusquam accedant ad altare.

Traditio de reali presentia corporis Christi in Eucharistia.

Obserua ex hoc sermone, ejusque a Cyrillo refutatione, aperte cognosci fidem quinti sæculi de reali presentia corporis Christi in Eucharistia. Quid enim clarius, vel hac interro-

gatione Nestorii? *Quem ergo manducamus? Divinitatem, an carnem?* Vel ista sententia Cyrilli: *Quemadmodum vivificum est illud ipsum Verbi corpus, quod sibi proprium fecit per veram vnionem, qua & intelligentiam & sermonem superat: sic nos quoque, qui illius sanctæ carnis, & sanguinis ejus participacione sumimur, omnino vivificamur; cum in nobis maneat Verbum, non solum divino modo per Spiritum sanctum, non solum humano per sanctam istam carnem, pretiosumque ejus sanguinem.* Vel istis etiam consequentibus verbis: *In nobis manet, & corruptioni victores efficit, dum se in nostra demittit corpora, ut dixi, etiam per suam carnem, que verus est cibus.*

Lik. 4. 4. read. t. 4.

I.

AUDITE dictis intenti: *Qui manducatur, ait, carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Memento quoniam de carne est, quod dicitur: *Sicut misit me vivens Pater, me visibilem.* Numquid a me carnis nomen appositum est, vt me male interpretari querantur: *Qui manducatur, inquit, carnem meam, & bibit meum sanguinem?* Nunquid dixit: *Qui manducatur divinitatem meam, & bibit meam divinitatem?* sed: *Qui manducatur carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in ipso.*

II.

Et post alia. Sed ad rem veniamus. *Qui manducatur carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in ipso.*

AKΟΥΣΑΤΕ τῶνιν, πρὸς ἐρχομένους τοῖς ῥησίν· Ὁ πρῶτον μου, φησὶ, τὸ σῶμα, καὶ ἐπιπίνετε, ὅτι οὐ πρὸ ἐμοῦ παρεσχέθηται ὁ πῶς σῶμα ὄνομα. ὥστε μὴ δεκτὸν ἐκείνοις πρὸς ἐμὲ βίβειν. Ὁ πρῶτον μου τὸ σῶμα, καὶ πίνω μου τὸ αἷμα. μὴ εἶπεν· Ὁ πρῶτον μου ἡ θεότης, καὶ πίνω τῶνιν. Ὁ πρῶτον μου τὸ σῶμα, καὶ πίνω μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

Excerpt. 18. Epist.

Καὶ μὴ ἔπειτα. Ἄλλ' ἔπειτα ὁ παρεκείμενον· Ὁ πρῶτον μου τὸ σῶμα, καὶ πίνω μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.